

Klingenfuss 1942. december 3-án tájékoztatta az RSHA-t arról, hogy mit közöltek a magyar kormánnyal, s felhívta a figyelmet, hogy ugyanezt az értesítést eljuttatták a német külügyminisztérium párizsi, brüsszeli és hágai megbízottjának is. Kivételt csak azzal a néhány zsidóval kapcsolatban alkalmaznak, tette hozzá Klingenfuss, akikre vonatkozólag a magyar kormány ezt külön kéri.⁴²

A németek ekkor még vonakodtak hivatalosan megszüntetni a „kivételes bánásmódot” a szövetséges és semleges országok zsidó állampolgárai iránt, viszont sokukat deportálták feltűnés nélkül „munkára keletre”. Csak Hollandiából kb. másfél száz magyar zsidó jutott erre a sorsra. 1942 szeptember–októberében vitték el őket a westerborki táborból.⁴³ Egy német–magyar megállapodás értelmében a magyar állampolgárságú zsidókra eredetileg 1943. január 1-jei határidőt jelöltek meg, amit 1943. augusztus 26-ig meghosszabbítottak, de politikai megfontolások alapján nem tartották be ezt sem.⁴⁴

Az 1943. január 14-i Sztójay–Luther megbeszélés alapján január 25-én a magyar követség „sürgős” jegyzéket adott át a német külügyminisztériumnak, s ebben azt kérték, hogy a mellékelt három névsorban szereplő összesen 101 magyar zsidó, akik közül 51 Franciaországban, 23 Belgiumban és 27 Hollandiában él, visszatérhessen Magyarországra, javaikat pedig helyezték biztonságba, amíg véglegesen nem döntenek a sorsukról. A jegyzék azt is követelte, hogy a listában szereplő zsidók közül mindazokat, akiket internáló- vagy munkatáborba vittek, engedjék szabadon, hogy haza tudjanak térni.⁴⁵

Nyugat-Európa megszállt országaiban nem sok magyar zsidó élt, ők is 1943 nyarától lassan, de folyamatosan repatriáltak. Szeptemberben a németek magatartása radikálisan megváltozott a joghatóságuk alatt lévő szövetséges és semleges országokbeli zsidókkal szemben. Ez azzal függött össze, hogy Európát minél előbb „zsidótlantani” akarták, már csak azért is, mert módfelett felbőszítette őket Olaszország kilépése a háborúból.

A német biztonsági rendőrség és biztonsági szolgálat vezetője 1943. szeptember 23-án körlevélben értesítette az alá tartozó nagyobb egységeket a megszállt Európában, hogy a német befolyási övezetben lévő szövetséges és semleges országokbeli zsidókat⁴⁶ egyelőre nem lehet „munkára áttelepíteni keletre”, de azért „időlegesen” elszállíthatók, mégpedig a 14 éven felüli férfiak a buchenwaldi, a nők és a gyerekek a ravensbrücki koncentrációs táborba. A magyar nemzetiségűekkel szemben ezek az intézkedések október 10-ével lépnek hatályba.⁴⁷

Belgium. A január 25-i magyar jegyzékre a németek először azt válaszolták, hogy a Belgiumban élő 23 magyar zsidó hazatérését készek elő-